رسول الله صلی الله علیه وسلم روز فتح مکه درحالی وارد مکه شد که عمامه ای سیاه بر سر داشت.

از جابر رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم روز فتح مکه درحالی وارد مکه شد که عمامه ای سیاه بر سر داشت. و از ابوسعید عمرو بن حُرَیث رضی الله عنه روایت است که می گوید: گویا اینک به رسول الله صلی الله علیه وسلم نگاه می کنم که عمامه ای سیاه بر سر دارد و یک سرِ آن را در میان دو شانه ی خود انداخته و آویزان کرده است. و در روایتی آمده است: رسول الله صلی الله علیه وسلم برای مردم سخنرانی کرد درحالی که عمامه ای سیاه بر سر داشت.

[صحیح است] [هر دو روایت را مسلم آورده است]

جابر رضی الله عنه خبر می دهد که رسول الله صلی الله علیه وسلم در سال فتح مکه درحالی وارد مکه شد که عمامه ی سیاه بر سر داشت؛ و این دلیل بر جواز پوشیدن لباس سیاه می باشد. و در روایت دیگری آمده است: برای مردم به ایراد خطبه و سخنرانی پرداخت در حالی که عمامه ی سیاه بر سر داشت؛ و این نیز دلیل دیگری بر جواز پوشیدن لباس سیاه است. هرچند لباس سفید افضل می باشد. چنانکه در حدیث صحیح آمده است: «خَيْرُ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضُ»: «بهترین لباس تان لباس سفید است». و پوشیدن عمامه سیاه در این حدیث، بیانگر جواز آن می باشد. اما اینکه عمرو بن حریث در حدیث دیگر می گوید: «گویا اینک به رسول الله صلی الله علیه وسلم نگاه می کنم که عمامه ای سیاه بر سر دارد و یک سرِ آن را در میان دو شانه ی خود انداخته و آویزان کرده است». دلیلی بر جواز پوشیدن عمامه سیاه و قرار دادن یک طرف آن در بین کتف ها می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4222